

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1186/2021
04.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела утаја из члана 207. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Станисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр 1144/19 од 28.01.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 326/21 од 22.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Другог основног суда у Београду К бр 1144/19 од 28.01.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 326/21 од 22.07.2021. године, тако што се окривљени АА, на основу члана 423. тачка 1) ЗКП

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

-да је у временском периоду од 28.02.2017. године до 04.12.2017. године у ..., улица ..., у стању урачунљивости, свестан свога дела и да је оно забрањено, па је хтео његово извршење, у намери да себи прибави против правну имовинску корист присвојио туђу покретну ствар која му је поверена, при чему вредност утајене ствари прелази износ од 450.000,00 динара, и без пристанка овлашћеног лица користио туђе моторно возило, на тај начин што је путничко моторно возило „Volvo Diesel XC 90“ регистарских ознака ..., број шасије ..., чија је вредност 1.151.767,32 динара, које му је поверено на коришћење као директору Привредног друштва „ББ“ д.о.о. Београд, дана 28.02.2017. године, присвојио и наставио да користи, а након што му је престало својство директора у наведеном привредном друштву и након што је са истим споразумно раскинуо радни однос, те је окривљени без пристанка Привредног друштва „ББ“ д.о.о. Београд, које је предметно возило користило по основу Уговора о лизингу са Привредним друштвом „PORSCHE LEASING SCG“ д.о.о. Београд, број ... од 02.12.2015. године и без пристанка власника возила Привредног друштва „PORSCHE LEASING SCG“ д.о.о. Београд, путничко моторно возило марке „Volvo Diesel XC 90“,

регистарских ознака ..., неовлашћено користио све до 04.12.2017. године, када је по истеку регистрације за предметно возило, исто вратио наведеној лизинг кући,

-чиме би извршио кривично дело утаја из члана 207. став 3. у вези става 1. КЗ.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр 1144/19 од 28.01.2021. године окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела утаја из члана 207. став 3. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. КЗ, па му је за кривично дело утаја из члана 207. став 3. у вези става 1. КЗ утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и новчана казна у износу од 100.000,00 динара, а за кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 3 месеца, па му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 8 месеци и одређено да се наведена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и новчана казна у износу од 100.000,00 динара коју је окривљени дужан да плати у року од 3 месеца по правноснажности пресуде, а уколико је не плати у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један казне затвора.

Истом пресудом на основу члана 264. став 1. ЗКП окривљени АА обавезан је да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 12.172,16 динара, а на име паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 326/21 од 22.07.2021. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду К бр 1144/19 од 28.01.2021. године у погледу правне квалификације кривичног дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Београду окривљеног АА огласио кривим због извршења кривичног дела утаја из члана 207. став 3. у вези става 1. КЗ, описаног у изреци првостепене пресуде, па му је изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одредио да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 3 месеца од правноснажности пресуде, с тим да уколико окривљени новчану казну не плати у одређеном року, суд ће је заменити казном затвора, тако што ће сваких започетких 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Станисављевић, због повреда закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак који

би се одржао пред потпуно измењеним већем или да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе у складу са одредбом члана 423. тачка 1) ЗКП, односно члана 423. тачка 2) ЗКП, а да окривљени и његов бранилац буду позвани на седницу већа.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Чланом 207. став 3. КЗ прописано је да ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист присвоји туђу покретну ствар која му је поверена, па вредност утајених ствари прелази износ од 450.000,00 динара, казниће се затвором од 6 месеци до 5 година и новчаном казном.

По налажењу Врховног касационог суда, радње извршења кривичног дела утаја из члана 207. став 3. у вези става 1. КЗ састоји се у присвајању туђе покретне ствари која је поверена извршиоцу, а која се налази у његовом притежању по неком правном основу који не води стицању својине.

Из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела утаја из члана 207. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим, произилази да је окривљени „без пристанка овлашћеног лица користио туђе моторно возило... које му је поверено на коришћење као директору Привредног друштва „ББ“ д.о.о. Београд..., присвојио и наставио да га користи, а након што му је престало својство директора у наведеном привредном друштву и престао радни однос..., па је без пристанка тог привредног друштва предметно возило користио по основу уговору о лизингу са Привредним друштвом „PORSCHE LEASING SCG“ ... без пристанка власника возила Привредног друштва „PORSCHE LEASING SCG“ и неовлашћено га користио све до 04.12.2017. године, када је по истеку регистрације за предметно возило, возило вратио наведеној лизинг кући.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да у радњама описаним у изреци првостепене пресуде нема елемената кривичног дела утаје за које је окривљени оглашен кривим.

Из чињеничног описа радње извршења кривичног дела, за које је окривљени АА оглашен кривим, и по налажењу Врховног касационог суда, не произилази да је окривљени присвојио туђу покретну ствар која му је поверена. Окривљени је возило користио без овлашћења, при чему се то возило у његовом притежању нашло по правном основу које не води стицању својине (наведено возило које је окривљеном поверено на коришћење као директору Привредног друштва „ББ“ д.о.о. Београд, по

основу уговора о лизингу окривљени је наставио да користи и када је престао да буде директор), а он га је користио без овлашћења све до 04.12.2017. године, када је по истеку регистрације, предметно возило вратио лизинг кући.

Према томе, коришћење возила за возњу, у току трајања уговорног односа и његово враћање власнику, истеком тог односа, не може значити присвајање у смислу противправне радње. Управљање возилом без овлашћења не води ка прибављању противправне имовинске користи у вредности тог возила, па према томе у описаним радњама нема обележја кривичног дела утаје из члана 207. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим.

Из наведених разлога, из радњи извршења кривичног дела утаја из члана 207. став 3. у вези става 1. КЗ за које окривљени АА оглашен кривим, не произилазе објективни елементи тог кривичног дела, јер окривљени није присвојио туђу покретну ствар која му је поверена, у намери да себи прибави противправну имовинску корист.

Због учињене повреде закона, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, преиначио побијане пресуде и окривљеног АА је на основу члана 423. тачка 1) ЗКП ослободио од оптужбе.

Имајући у виду да је према окривљеном АА донета ослобађајућа пресуда, Врховни касациони суд је одредио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, у смислу члана 265. став 1. ЗКП.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**